

Osoby:

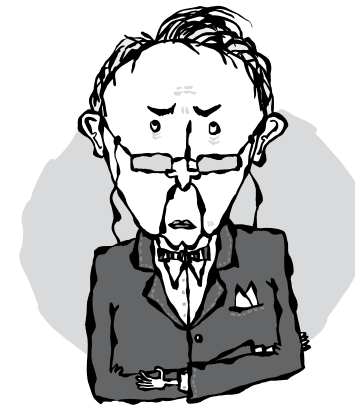

Lasse

Maja

Ronny
Hazelwood

Rune
Andersson

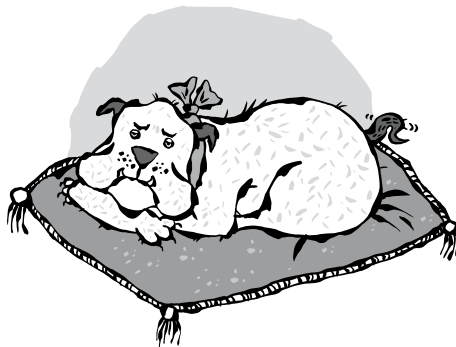

Riita
Heijäläinenová

Pierre
Chaloppes

Rodina Delénových

Paní
DelénováPan
Delénslečna
Pomona

Ribston

Den před
štědrým večerem

Den před Štědrým večerem dělali skoro všichni obyvatelé městečka Valleby to, co každý rok: šli na vánoční hostinu do místního hotelu. Masové kuličky, šunka, sled' a brambory, všechno bylo prostřeno na velkých talířích v nádherném jídelním sále.

Vida, právě dorazil Roland Svensson, místní kostelník. Jako většina ostatních měl volno a přišel do hotelu na vánoční hostinu. Svlékl kabát, šálu a klobouk, setřepal vločky sněhu a položil oděv na pult u šatny.

„Šťastné a veselé, strýčku Svenssone!“

Roland Svensson se udiveně ohlédl. V recepci stál někdo, kdo mu byl povědomý. To je přece Lasse! Před časem ležel ten kluk ve věži Rolandova kostela a pátral dalekohledem. Tvrdil, že pozoruje ptáky, ale ve skutečnosti řešil zapeklitý případ s diamanty, které se ztrácely ze zlatnictví naproti přes ulici.

„Podívejme, Lasse! Ty tu pracuješ? Tady ale na vzácného ptáka nenarazíš,“ smál se Roland Svensson.

„Jen tu pomáhám přes vánoční prázdniny strýčkovi. Většinou bývám v šatně. Někdy doběhnu něco zařídit, taky vynáším zavazadla na pokoje a občas zaskakuju tady na recepci.“

„A tvoje kamarádka? Nejmenovala se Maja? V novinách jsem si o vás všechno přečetl.“

„Maja je v kuchyni. Loupe brambory a myje nádobí.“

„Takže žádné nové případy?“

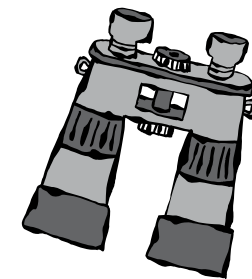
Lasse zavrtěl hlavou.

„No nic, vánoční hostina čeká,“ uzavřel Roland Svensson a vydal se směrem k velkému jídelnímu sálu. „Veselé Vánoce a pozdravuj Maju.“

Lasse se díval za Rolandem Svenssonem a myslel na Maju.

Lasse a Maja byli totiž nejlepší kamarádi. Chodili do stejné třídy a měli spolu Detektivní kancelář Lasse&Maja.

Kancelář byla u Maji ve sklepě. Tam měli všechno, co k pátrání a vyšetřování potřebovali: dalekohled, fotoaparát, zrcátka, kapesní svítilny a lupy. A nyní

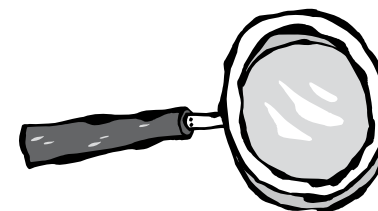
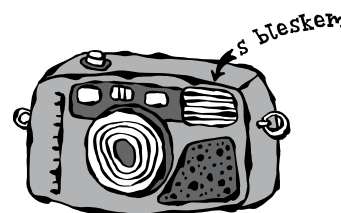
měli i vlastní počítač.

Jejich rodiče se taky znali a teď společně na několik dnů odjeli.

Vrátit se měli až den

po Štědrém večeru. Lasse a Maja umluví rodiče, aby je nechali doma.

„Musíme se starat o podnik,“ řekl Lasse.

„Potřebujeme nainstalovat počítač,“ zdůraznila Maja.

Nakonec rodiče souhlasili a dovolili jim zůstat doma. Koneckonců, dárky se mohly rozdat, až se rodiče vrátí, a bydlet mohli Lasse a Maja u Lasseho strýčka Leifa. Leif pracoval v hotelu na Velkém náměstí, a když se zeptal Lasseho a Maji, jestli by mu nechtěli v hotelu pomáhat, Lasse a Maja byli pro. Doufali, že se třeba stane něco vzrušujícího.

„Ahoj, Lasse! Děje se něco?“ zeptala se Maja, která šla právě kolem. Měla přestávku na oběd, a tak si řekla, že se projde po hotelu.

„Ne, nic zvláštního,“ odpověděl Lasse. Bylo vidět, že ji to zklamalo. Maja pořád hledala nějaký zajímavý případ pro detektivní kancelář. „Ve čtyři s námi chce mluvit ve své kanceláři ředitel hotelu,“ řekla Maja. „Prý nám řekne něco k vánoční oslavě a taky má zítra přijet do hotelu jedna hógofógo rodina.“ „Dobře,“ přikývl Lasse. „Budu tam.“ Maja také přikývla a pokračovala v obchůzce.